

I folketingsåret 1962-63 afgik daværende finansminister *Hans R. Knudsen* ved døden, i hvilken anledning formanden i folketingets møde den 6. november 1962 udtalte:

„Søndag morgen den 4. november afgik medlem af folketinget, finansminister *Hans R. Knudsen* ved døden, kun 59 år gammel.

*Hans R. Knudsen*s politiske gerning blev en naturlig konsekvens af de idealer, der prægede ham i hans ungdom, og som blev meningen i hans tilværelse. Det var de idealer, som var vokset ud af troen på, at det ville være muligt gennem et målbevidst arbejde dels at bekæmpe den mest knugende

del af den sociale nød, dels at nå til en rimeligere fordeling af de byrder, som et moderne samfundsliv nu engang må lægge på sine borgere.

Hans R. Knudsen vaklede aldrig i sin tro på, at en redelig vilje til at forstå alle parter og en samvittighedsfuld undersøgelse af de skavanker, der skulle udbedres, skulle kunne give den tillid, der altid må være et nødvendigt fundament for et socialt præget politisk arbejde.

Det er da også karakteristisk, at man ved *Hans R. Knudsen*s død fra alle sider har fæstnet sig stærkest ved hans samvittighedsfulde behandling af de opgaver, han fik overdraget, og ved hans vilje til — uanset et ofte særlig strengt arbejdspress — at anvende alle kræfter og alle evner i bestræbelserne for at nå frem til det i den givne situation bedst mulige resultat.

Da *Hans R. Knudsen* i 1950 blev medlem af dette ting, fik han sit sagsområde tildelt som noget selvfølgeligt. De

